

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3C/33/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913210127
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913210127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou Mgr. Renátou Krajčiovou, v právnej veci navrhovateľa: U. L., nar. X.XX.XXXX, bytom M. L. XXXX/XX, P., zast. H.. Ivetou Žerebákovou, advokátkou, Advokátska kancelária Námestia A. Hlinku 54, 034 01 Ružomberok, proti odporcovi: H. J., nar. X.X.XXXX, bytom D. H. Y. XX, K., podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom H. J. X., IČO: 40929507, miesto podnikania D. H. Vesela XX, XXX XX K., od XX.XX.XXXX má pozastavenú činnosť, v konaní o zaplatenie úroku z omeškania z istiny 250 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 250 eur od 28.10.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Navrhovateľovi s a p r i z n á v a náhrada trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 73,46 eur a ktoré mu je odporca povinný zaplatiť k rukám jeho právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.12.2013 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu úroky z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 250 eur od 28.10.2011 do zaplatenia celej istiny, ktorá mu bola priznaná rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2C/96/2013-37 zo dňa 11.9.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 24.10.2013 a vykonateľnosť dňom 28.10.2013. Navrhovateľ svoj návrh na zaplatenie istiny 250 eur odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 14.10.2011 spotrebiteľskú zmluvu o kúpe prístroja, následne prístroj s manželkou odskúšal, avšak táto z neho mala zdravotné problémy a preto prístroj do 7 dní vrátil predávajúcemu s tým, že odstupuje od kúpnej zmluvy. Predávajúci mu sľúbil, že keď predá prístroj, vráti im peniaze do 7 dní od jeho prevzatia, čo sa malo stať 27.10.2011, avšak sa tak nestalo. Navrhovateľ odporcu opätovne vyzval na úhradu sumy, ktorú mu dlhoval, keď ani po viacerých urgenciách mu túto nevyplatil oslovil Slovenskú obchodnú inšpekciu Trnava a následne odporcovi zaslal návrh na finančné vysporiadanie. Odporca nereagoval a preto sa navrhovateľ obrátil na OR PZ Hlohovec, ktoré vydalo uznesenie o odovzdaní vecí na prejednanie priestupku. Tým, že odporca nevyplatil navrhovateľovi zaplatenú kúpnu cenu za vrátený prístroj v lehote ako sa dohodli t.j. do 27.10.2011, dostal sa odporca nasledujúcim dňom do omeškania. Následne navrhovateľ obrátil sa na mediátora a chcel vec riešiť mimosúdne. Mediátor zaslal odporcovi výzvu, predtým ho oslovil telefonicky, pričom odporca prisľúbil, že bude splácať dlžnú sumu po 50 eur mesačne, avšak nestalo sa tak, napokon sa navrhovateľ obrátil na tunajší súd s návrhom na zaplatenie sumy 250 eur. Tunajší súd vydal dňa 11.9.2013 pod č.k. 2C/96/2013 rozsudok, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 250 eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 60 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. V tomto konaní navrhovateľ uplatňuje voči odporcovi úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko odporca neuhradil svoj dlh riadne a včas a do dnešného dňa mu nezaplatil istinu ani len čiastočne. Poukázal, že na priznanú istinu vo výške

250 eur v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 2C/96/2013 sa už vedie exekúcia pod č. EX 1921/2013. Odporca mal uhradiť istinu do 27.10.2011, čo sa však nestalo, preto navrhovateľ nárokuje úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 250 eur od 28.11.2011 do zaplatenia celej istiny.

Navrhovateľ podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 4.3.2014 zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu. Opätovne zdôraznil, že odporca tým, že nevyplatil navrhovateľovi zaplatenú kúpnu cenu za vrátený prístroj v lehote ako sa dohodli t.j. do 27.10.2011, dostal sa odporca nasledujúcim dňom do omeškania so splatením svojho dlhu a na tomto základe navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V prípade omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri splnení dlhu aj úrok z omeškania. Úroky z omeškania sú majetkovou sankciou za oneskorené splatenie peňažnej pohľadávky a stávajú sa príslušenstvom pohľadávky v prípade omeškania dlžníka, teda nie sú súčasťou istiny. To však neznamená, že sú neoddeliteľne späté s pohľadávkou. Úrok z omeškania možno samostatne uznať aj započítať bez toho, aby zároveň musela byť uznaná a započítaná samotná istina. Úroky z omeškania sú predmetom samostatného peňažného záväzku medzi dlžníkom a veriteľom, ide o záväzok vedľajší, ktorý môže vzniknúť len, ak medzi veriteľom a dlžníkom existuje iný peňažný záväzok hlavný, teda úroky z omeškania majú vo vzťahu k dlhu akcesorický charakter. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka predstavujú príslušenstvo pohľadávky. V Občianskom zákonníku pri tomto nároku čas splnenia nie je stanovený, preto treba vychádzať z toho, že dlžník je povinný úrok z omeškania nahradiť prvý deň potom ako ho veriteľ o to požiadala podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Úrok z omeškania má povahu opakujúcich sa dávok, ktoré možno veriteľovi priznať súdnym rozhodnutím aj keď sa stanú splatnými v budúcnosti. Pred dlžníka je rozhodujúca len okolnosť kedy došlo k omeškaniu dlžníka so splatením pohľadávky. Dlžník je v omeškani vtedy, ak záväzok nespĺní v určitom čase, na určitom mieste a dohodnutým spôsobom, teda jedným z právnych následkov meškania dlžníka môže byť aj povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania. Je povinnosťou dlžníka splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala. Doba splnenia záväzku sa určuje predovšetkým dohodou zmluvných strán, splatnosť záväzku nastáva deň nasledujúci po uplynutí času splnenia dlhu. Povinnosť odporcu zaplatiť úroky z omeškania nastáva prvým dňom po dni, v ktorom sa dlžník dostal do omeškania. Doba splnenia záväzku medzi navrhovateľom a odporcom bola určená na deň 27.10.2013, na ktorom termíne sa obe strany dohodli, nakoľko odporca po tomto termíne neuhradil navrhovateľovi sumu tak, ako bolo dohodnuté, dostal sa odporca dňom nasledujúcim t.j. dňom 28.10.2011 do omeškania a týmto dňom prináležalo navrhovateľovi, aby si svoj nárok uplatnil na súde ako aj uplatniť úrok z omeškania. Rozsudkom tunajšieho súdu v konaní pod sp.zn. 2C/96/2013 súd len potvrdil vzniknutý nárok navrhovateľa. Dlžník sa však dostal do omeškania tým, že nespĺnil svoj dlh riadne a včas v dohodnutej lehote do 27.10.2011 a to dňom, ktorý nasledoval t.j. dňom 28.10.2011. Úrok z omeškania je vedľajším záväzkom a možno ho vymáhať ako príslušenstvo spolu s listinou, ale aj samostatne. Táto možnosť je daná na vôli veriteľa, avšak moment, kedy sa dlžník dostal do omeškania sa tým nemení. Aj keď si navrhovateľ úrok z omeškania vymáha v samostatnom konaní, čo je jeho právo, má sa za to, že odporca sa dostal do omeškania od 28.10.2011. Z tohto dôvodu aj výška úrokov z omeškania uplatňovaná navrhovateľmi vypočítaná správne t.j. v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu 28.10.2011, v zmysle ktorého výška úroku je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k 1.dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda výška sadzby = 8 percentuálnych bodov + 1,50%, čo je základná úroková sadzba ECB od 13.7.2011 do 8.11.2011 = 9,50%.

Pojednávania konaného dňa 8.4.2014 sa nezúčastnil odporca, tento mal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie v zmysle § 47 ods. 2 OSP. Preto súd vec prejednal v neprítomnosti odporcu a prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 OSP.

Právna zástupkyňa navrhovateľa vo svojom prednese na pojednávaní dňa 8.4.2014 zotrvala na podanom návrhu v celom rozsahu ako aj na svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 4.3.2014. Dodala, že uplatňovaný úrok z omeškania je počnúc dňom 28.10.2011, čo je deň nasledujúci potom, čo mal odporca vrátiť kúpnu cenu zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške 250 eur, nakoľko navrhovateľ mu tovar vrátil.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil s obsahom listín založených v spise. Z vyjadrenia JUDr. Jaromíra Pavlíka, súdneho exekútora, Exekútorský úrad Námestie A. Hlinku 54, 034 01 Ružomberok súd zistil, že na ich úrade bola začaté exekučné konanie pod č.k. EX 1921/2013 dňa

29.11.2013 na základe exekučného titulu a to rozsudku č.k. 2C/96/2013-37 zo dňa 11.9.2013 vydaného Okresným súdom Ružomberok a poverenia č. 5508*030419 zo dňa 12.12.2013 vydaného Okresným súdom Ružomberok na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 250 eur s príslušenstvom. Toto exekučné konanie trvá aj naďalej. V období od jeho začatia doposiaľ povinný neuhradil oprávnenému žiadnu sumu ani žiadnu sumu na trovách exekúcie. Z výpisu zo Živnostenského registra vystaveného Okresným úradom Ružomberok vyplynulo, že odporca H. J., bytom D. H. Y. XX, K., nar. X.X.XXXX podnikal pod obchodným menom H. J. X., miesto podnikania D. H. Y. XX, XXX XX K., IČO: 40929507, avšak počnúc dňom 31.12.2013 má pozastavenú činnosť.

Súd sa tiež oboznámil s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2C/96/2013 a to najmä s rozsudkom č.k. 2C/96/2013-37 zo dňa 11.9.2013 vo veci navrhovateľa U. L., nar. X.XX.XXXX, bytom M. L. 17XX/XX, P. proti odporcovi H. J. X., miesto podnikania D. H. Y. XX/XX, K., IČO: 40929507 v konaní o zaplatenie 250 eur, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 250 eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 60 eur a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 24.10.2013 a vykonateľnosť dňom 28.10.2013. Súd mal preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania bol založený kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 14.10.2011, na základe ktorej odporca odovzdal navrhovateľovi telomasážnu podložku Comfort, pričom odporca po jej odskúšaní túto do 7 dní vrátil predávajúcemu a teda od zmluvy odstúpil s tým, že odporca mu sľúbil, že keď prístroj predá vráti mu peniaze do 7 dní od prevzatia prístroja. K odstúpeniu od zmluvy došlo v zákonnej lehote s poukazom na ustanovenie zákona č. 108/2000 Z.z., čím sa zmluva od začiatku zrušila a účastníci zmluvného vzťahu boli povinní vydať všetko, čo si navzájom plnili, pričom súd mal preukázané, že odporca potvrdil vrátenie predmetu kúpy navrhovateľom. Odporca však navrhovateľovi kúpnu cenu dobrovoľne nevrátil. V spise na č.l. 6 sa tiež nachádza potvrdenie H. J. zo dňa 20.10.2011, ktorým potvrdil prevzatie masážnej podložky od U. L..

Súd sa tiež oboznámil s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2Er/1391/2013, z ktorého zistil, že tunajší súd vydal dňa 12.12.2013 pod č. 5508*030419 poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Jaromíra Pavlíka, sídlo Exekútorského úradu Námestie A. Hlinku 54, 034 01 Ružomberok na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 250 eur a trovy predchádzajúceho konania 60 eur + trovy exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Ružomberok č.k. 2C/96/2013-37 zo dňa 11.9.2013 oprávneného U. L., nar. X.XX.XXXX, bytom M. L. XXXX/XX, P. proti povinnému H. J. X., miesto podnikania D. H. Y. XX/XX, XXX XX K., IČO: 40929507.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu 28.10.2011, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 8 ods. 1 z.č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji, zásielkovom predaji, spotrebiteľ je oprávnený bez uvedenia dôvodu odstúpiť od zmluvy v lehote podľa § 7 ods. 1 písm. d). Odstúpením spotrebiteľa od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje.

Podľa § 7 ods. 1 písm. d) z.č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom predaji, zásielkovom predaji, pri podomovom predaji je predávajúci povinný okrem všeobecných podmienok predaja 13) a podmienok prevádzkovania živnosti 14) splniť tieto povinnosti: písomne upozorniť spotrebiteľa najneskôr pri uzavretí zmluvy na jeho právo písomne odstúpiť od zmluvy do siedmich pracovných dní odo dňa prevzatia tovaru alebo uzavretia zmluvy o poskytnutí služby a uviesť meno a adresu alebo názov a sídlo osoby, u ktorej môže toto právo uplatniť.

Predmetom tohto konania bol nárok navrhovateľa uplatňovaný titulom úrokov z omeškania.

Dlžník sa dostane do omeškania vtedy, ak svoj dlh nesplní riadne, t.j. v dohodnutom množstve, kvalite, rozsahu a na dohodnutom mieste a ak dlh veriteľovi nesplní včas, t.j. v dohodnutom čase. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať úroky z omeškania, pokiaľ nie je ustanovená povinnosť zaplatiť poplatok z omeškania. Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania Občiansky zákonník odkazuje na vykonávací predpis, ktorým je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Úroky z omeškania sa platia až do zániku pohľadávky splnením.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že odporca je v omeškaní s plnením svojho peňažného dlhu voči navrhovateľovi a to konkrétne s vrátením kúpnej ceny za telomasážnu pomôcku Comfort vo výške 250 eur, ktorú odporca predal navrhovateľovi na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania dňa 14.10.2011 a ktorá vykazovala znaky zmluvy o podomovom predaji v zmysle z.č. 108/2000 Z.z.. Navrhovateľ však podložku do 7 dní vrátil predávajúcemu t.j. dňa 20.10.2011 a teda od zmluvy odstúpil s tým, že predávajúci mu prisľúbil, že keď prístroj predá, vráti mu peniaze do 7 dní od jeho prevzatia t.j. do 27.10.2011. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušila, účastníci zmluvného vzťahu teda boli povinní vydať všetko čo si navzájom plnili. Kupujúci vrátil predávajúcemu predmet kúpy, predávajúci však kupujúcemu kúpnu cenu doposiaľ nezaplatil, hoci tak mal urobiť do 7 dní od vrátenia podložky na základe dohody zmluvných strán, t.j. do 27.10.2011. Súd poukazuje, že nárok navrhovateľa na vrátenie kúpnej ceny vo výške 250 eur bol priznaný súdom - právoplatný rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 11.9.2013 č.k. 2C/96/2013-37. Vzhľadom k tomu súd konštatuje, že navrhovateľ má právo požadovať od odporcu úroky z omeškania s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom ich výška je ustanovená vykonávacím predpisom, ktorým je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom ku dňu 28.10.2011.

Vzhľadom k tomu súd konštatuje, že návrh navrhovateľa je dôvodný v celom rozsahu čo do základu aj výšky a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, teda uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 250 eur od 28.10.2011 do zaplatenia (t.j. počnúc dňom nasledujúcim po dni, kedy podľa dohody účastníkov konania malo dôjsť k vráteniu kúpnej ceny odporcom navrhovateľovi vo výške 250 eur).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP a priznal navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu právo na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie svojho práva voči odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 87,41 eur, ktorá suma pozostáva z odmeny advokáta za 3 úkony právnej služby po 21,25 eur (prevzatie a príprava vecí, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní na tunajšom súde dňa 8.4.2014) + 3 x réžijný paušál z toho 2 x po 7,81 eur, 1 x po 8,04 eur. Súd vo vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia zistil nedostatok, konkrétne v danom prípade bolo potrebné vychádzať z ustanovenia § 10 ods. 1 a ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pri stanovení tarifnej odmeny za zastupovanie advokátom pri jednotlivých úkonoch právnej služby, nakoľko predmetom právnej služby je opakujúce sa plnenie, t.z. predmetom konania bol uplatňovaný nárok navrhovateľa na priznanie úroku z omeškania zo sumy 250 eur vo výške 9,50% ročne a to za obdobie od 28.10.2011 do zaplatenia, a nie nárok na zaplatenie sumy 250 eur. Tarifná hodnota v tomto prípade, kde ide o plnenie na čas neurčitý je päťnásobkom ročného plnenia, čo predstavuje sumu vo výške 118,75 eur (250 eur x 9,5% x 5 rokov) a preto základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby v tomto prípade je 16,60 eur, keďže tarifná hodnota je do 165,97 eur. Súd teda priznal navrhovateľovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 73,46 eur, ktorá suma pozostáva z odmeny advokáta za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur (prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na súd, zastupovanie na pojednávaní dňa 8.4.2011) + réžijný paušál 2 x 7,81 eur + 1 x 8,04 eur = 73,46

eur. Súd pri rozhodovaní v tejto otázke vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a to najmä z ustanovenia § 10 ods. 1, ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a)c)d), § 16 ods. 3.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že po a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistené rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).